

BOGOLJUB

Izhaja vsak mesec. — Naročnino in darove sprejema upravništvo, Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani. — Rokopisi se pošiljajo uredništvu, Leonišče v Ljubljani; doposlani se morajo za vsako nadaljno številko do 1. dne prejšnjega mesca.

Koledar za junij 1923.

Mesečni namen apostolstva molitve, določen od sv. očeta:
Umévanje in izvrševanje zadoščenja presv. Srcu.

Dnevi	Godovi	Posebni namen apostol. molitve — za vsak dan še važne nujne zadeve	Češčenje presv. Rešnj. Telesa v		
			ljubl. škof.	lavant. škol.	
1 2	Petek Sobota	Juvencij, m. Marcelin, m.	Posvetitev družin presv. Srcu Evharistični kongres v Zagrebu	Ljublj. uršul. Škocjan p. D.	Sv. Anton v Slov. Gor.
3 4 5 6 7 8 9	Nedelja Poned. Torek Sreda Četrtek Petek Sobota	Klotilda Franc Karač. Bonifacij, š. Norbert, š. Robert, s. Pres. Srce Jez. Preč. S. Marij.	Duhovski poklici v Jugoslaviji Preganjeni katoličani v Rusiji Apostolstvo sv. Cirila in Metoda Zalostni in obupani Razprte družine Zadoščenje bož. Srcu Jez. Marija — kraljica miru	Soteska Škocjan p. T. Ježica Mirnapeč Pianina p. V. Grčarica Ajdovec	Ljutomer Sv. Jurij na Ščavnici St. Peter p. Radg.
10 11 12 13 14 15 16	Nedelja Poned. Torek Sreda Četrtek Petek Sobota	Marjeta Barnaba, ap. Janez Fak. Anton Pad. Bazilij, š. Vid, m. Franc Reg.	Gorečnost duhovnikov Požrtvovalnost za misijone Odprava slabih, grdih razvad Naši frančiškani, njihov narašč. Uniaty in njihovi škofje Presv. Srcu Jez. posv. družine Družba Jezusova, ljudski misijoni	Črni vrh Lučine Vrhpolje p. V. Štanga Št. Vid p. Zat. Št. Vid p. Lj. Št. Vid p. V.	Kapele Sv. Križ pri Ljutom. Mala Nedelja Veržej Marenberg
17 18 19 20 21 22 23	Nedelja Poned. Torek Sreda Četrtek Petek Sobota	Adolf, š. Fel. i. Fort, m. Ger. i. Prot., m. Silverij, p. Alojzij Ahacij, m. Cenon	Hiša za duhovne vaje Verska odločnost Pogosto sv. obhajilo moških Prvoobhajanci Nedolžnost in čistost naše mlad. Katoliški shod v Ljubljani Dobra letina, ugodno vreme	Topla reber Št. Vid p. C. Zelimiže Preserje Kovor Škofja Loka Trska	Remšnik Brezno Muta Sv. Ožbalt Sopota Sv. Jern. p. R.
24 25 26 27 28 29 30	Nedelja Poned. Torek Sreda Četrtek Petek Sobota	Janez Krstnik Viljem Jan. in Pav. Marija, m. v. p. Leon II, p. Peter in Pava Spom. sv. Pav.	Delo za treznost Zanemarjena mladina Mlačni duhovniki Marijina božja pota v Sloveniji Letošnji novomašniki Sv. oče, njegov ugled Poštenost naših fantov. Umrli.	Preska Zasip Vojsko Dragatuš Črnomelj Ljub. St. Peter Radeče	Šmarje Sv. Jurij ob juž. žel. Ponikva Zibika

V molitev se priporočajo:

M. S. iz Dovjega svojega moža, da bi se pozdravil. — Neko slovensko dekle v Ameriki, na čast presv. Srcu Jezusovemu in majniški Kraljici za pomoč in stanovitnost svojih verskih in stanovskih dolžnosti. — Marijina družbenka na čast presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Antonu Pad. in drugim priprošnjikom za milost rešitve iz skrajno hudega dušnega položaja. — Marijin družbenik, ki je zašel na kriva pota, da bi se povrnil nazaj k svoji nebeški Materi in po njej k Jezusu. — Neki Marijin otrok, ki želi res Marijin biti in njej podoben postati, pa živi v težkih okoliščinah. — Neko dekle v več važnih zadevah.

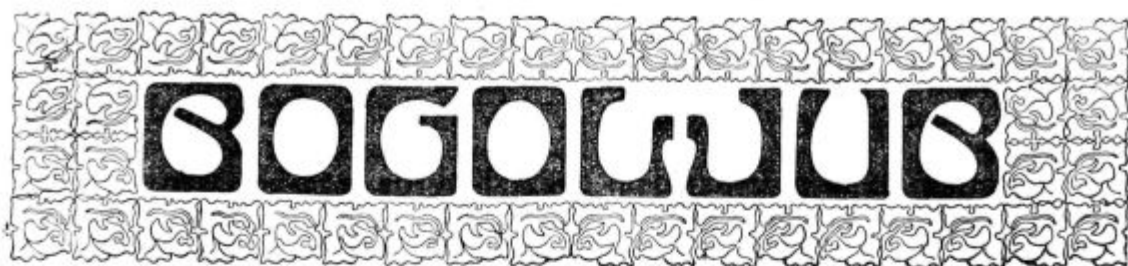
Zahvale.

Zahvaljujejo se: M. S. iz Dovjega Materi božji za ozdravljenje bolne roke. — M. E.

sv. Jožefu za hitro in izdatno pomoč. — Dijak prebl. Materi božji in sv. Frančišku Sal. za vse prejete dobrote in milosti. — Marijina družbenka Marijini Pomočnici na Brezjah za polajšanje bolečin v bolezni. — A. Verbič Mariji Pomočnici za izboljšano zdravje. — F. P. iz Brečc bl. Tereziji od Deteta Jezusa za popolno ozdravljenje njene od kapi zadete matere. — J. D. naši ljubi Gospé in sv. Jožefu za večkratno pomoč v raznih stiskah. — J. M. presv. Srcu J. in M., sv. Jožefu in sv. Antonu za ozdravljenje dragih oseb in najdenje zgubljene stvari.

Spominjajte se umrlih!

Marija Zavrl, Antonija Kotar, Dole pri Litiji. — Helena Lorgar, Sladkagora. — Frančiška Gramc, Sv. Križ pri Kostanjevici. — N. v m. p.

Ob srebrnem in zlatem jubileju našega škofa.

25 let škof

1898 — 22. maja — 1923

50 let mašnik

1873 — 27. julija — 1923

Naš sivolasi nadpastir, škof dr. Anton Bonaventura Jeglič, naš veliki duhovnik, praznuje v teh dneh svoje velike duhovniške jubileje. Bila je pač božja Previdnost, ki je naklonila našemu presvetlemu vladiki učakati te lepe dni. Danes, ko so pretekla leta in prinesla s seboj 25 letnico in 50 letnico njegovih življenjskih dob, pogledjmo nazaj in malo pregledjmo, kar se je izvršilo po njem v našem slovenskem ljudstvu, za katero ga je Bog od vekomaj odločil, da se rodi zanj kot veliki glasnik in vodnik za najtežje preskušnje njegovega življenja.

Castiti so ti jubileji. Ovenčani so z vencem, spletenim iz 25 srebrnih velikoduhovniških in 50 zlatih svečeniških let življenja za Boga in za narod; iz prav toliko let dela, truda, žrtev, naporov in skrbi, iz prav toliko let z molitvijo posvečenih, z ljubeznijo do Gospoda Boga in neumrjočih duš prežarjenih, po velikih delih poveljanih, z roso milosti in blagoslovom božjih blagoslovljenih. Vse to je doba njegovega dolgega, delavnega življenja.

25 let, 50 let! Danes ga vidimo vso to dolgo dobo nazaj, kakršen je

bil ves ta čas do danes. Zgodaj zjutraj in pozno v noč pred Najsvetejšim klečečega; pastirja v molitvi za svoje ovce molečega; v izpovednici ure in ure sedečega, njega, ranocelnika duš, pekoče rane skrušenih, obupanih sre zdravečega; s popotno palico v roki utrujenega z apostolskega delovanja se vračajočega; vsepovsod dolžnosti, ki mu jih je za visoko službo naložil Bog, izponjujočega.

Koliko zmot je v času njegovega pastirovanja vznemirjalo srca vernikov, koliko zmot je opajalo razum Slovencev v njegovem času! Kot naslednik apostolov je neumorno in budno stal in stoji še danes brez ozira na pezo let — še vedno čil in mladeniški — kot vojščak Kristusov na straži, je pisal in še piše, je pridigoval in še pridiguje, je molil in še moli za razsvetljenje izročeni mu sre, je branil in še brani Kristusov nauk.

Da, vse to! In čudovito je, kako je vso to dolgo dobo svoje ljudstvo vzgajal in izobraževal, kako je na temelju krščanske organizacije zagotavljal po dejanskem krščanstvu krščansko bodočnost; kako je delal neprestano in se ni ustrašil svoje naloge v najtežjih in najopasnejših časih. Vedno nove

sile so se mu rodile, novi načrti, nove zasnove, kakor so jih zahtevali in jih zahtevajo vedno napredujoči čas in nove razmere.

Ni prostora, da bi podrobneje naštevati, kaj je dal slovenskemu ljudstvu s tem, da je sezidal na ljubljanskem polju mogočen zavod sv. Stanislava; da bi opisali vse delo za Marijine družbe, ki jih je pospeševal po svojem geslu: Pridi k nam božje kraljestvo po Mariji; da bi izrekli v posameznem, kaj je naklonil slovenskim družinam s svojimi številnimi spisi, kaj je storil za dober katoliški tisk, kako podpiral izobraževalno delo in gibanje katoliške prosvete, kako se je potegoval in navduševal duhovnike in lajike za vzgojo mladeničev, kake mejnike razdobja verskega, kulturnega in socialnega življenja Slovencev je postavljajal s katoliškimi shodi in sinodami in kako jih hoče postavljati še, nove mejnike za nove potrebe in novonastale časovne razmere, ker, resnično, prevelike so za sluge njegovih srebrnih in zlatih let.

Zato se tudi presvetlemu jubilanu kot najboljšemu sinu Cerkve, naroda

in države klanja v hvaležnosti in vdanosti ves slovenski narod. Otroci, ki jih je vzgajal in učil vzgajati, slovenska mladina, ki ji je bil prijatelj, dijaki, ki jim je zgradil trdnjavo vere in znanosti, možje in žene, ki jim je bil svetovalec, duhovniki, ki jim je bil najpogumnejši voditelj in najlepši zgled, preprosti in izobraženi, ki jih je ljubil in jih ljubi vse z enako ljubeznijo. Vsi mu častitajo in se radujejo njegovih dveh lepih jubilejev. Bogoljub pa še posebej kot glasnik Marijinih družb in Marijinih otrok, katerim je bil oče in zavetnik.

In vroča je ena sama želja slovenskega ljudstva v teh dneh njegovih jubilejev. Naj bi mu, ki zaupa vanj v teh težkih razmerah, še zanaprej kazal v isto pot, ki vodi k edinosti, blaginji in srečni bodočnosti njegovi; naj bi ga še dolgo vodila njegova apostolska oblast, ki jo ima in jo praznuje, ovenčano po velikih delih!

Bog in Devica Marija naj ga blagoslavljata v njegovih srebrnozlatih jesenskih dneh!

Visokemu slavljenču.

Venca dva nebo čopleta
nad častito Tvojo glavo;
prvi diči škofjo mitro,
zláto drugi venča slavo.

Petindvajset dolgih let
čast ljubljanske si škofije;
evharistični buditelj
in apostol si Marije.

Petdeset bogatih let
mašni kelih v rokah nosiš,
za svoj narod, za svoj dom
se žrtvuješ, delaš, prosiš.

Venca dva nebo dopleta
nad častito tvojo glavo . . .
Dolgo, dolgo naj žarita
nam v veselje, Tebi v slavo!

M. Elizabeta.

Na evharistični kongres v Zagrebu!

Lani se je vršil v Rimu mednarodni evharistični kongres. V prvi svoji okrožnici izražajo sveti oče Pij XI. svoje posebno veselje, da so se zbrali v večnem mestu verniki vsega katoliškega sveta v proslavo božjega Zveličarja. Svoje veselje izražajo nad tem, da so tisoči in tisoči molili pred sv. Rešnjim Telesom in spremljali božjega Zveličarja v slovesnem obhodu po rimskem mestu. Za letos so pa jugoslovanski škofje sklicali za soboto 18. avgusta in nedeljo 19. avgusta katoličane v naši državi, da se zbero v Zagrebu. Tu naj se na evharističnem kongresu združijo katoličani cele Jugoslavije v proslavo božjega Zveličarja.

Pričel se bo kongres v soboto, dne 18. avgusta, dopoldne ob 10. uri s slovesno sv. mašo. Popoldne bodo govori za razne stanove in konference o verski obnovi v javnem, družinskem in zasebnem življenju. Ob 9. uri zvečer se bo izpostavilo sv. Rešnje Telo po vseh cerkvah. Tudi Slovenci bomo imeli posebno cerkev za svoje pobožnosti. Opolnoči bo sv. maša in govor v vseh cerkvah, kjer bo izpostavljeno sv. Rešnje Telo. Glavne slovesnosti bodo v nedeljo, 19. avgusta: dopoldne pontifikalna sv. maša na Kaptolskem trgu pred stolnico, popoldne pa slovesna procesija in posvetitev presv. Jezusovemu Srcu.

Vabimo vse zavedne katoličane, da se v najobilnejšem številu udeleže evharističnega kongresa v Zagrebu. Da bo mogoče pravočasno oskrbeti potrebne posebne vlake in dobiti izkaznice za polovično vožnjo, naj se vsi, ki se žele udeležiti, oglase pri svojih čč. gg. župnikih, ki naj blagovolijo do konca junija sporočiti preč. škofijskemu ordinariatu v Ljubljani, koliko udeležencev iz njihove župnije bo šlo na evharistični kongres in na katerih železniških postajah bodo vstopili.

Pohitimo posamezniki kakor tudi katoliške organizacije z zastavami in, katerim je mogoče, v narodnih nošah 18. in 19. avgusta v Zagreb, da v zvezi s katoličani cele Jugoslavije počastimo v molitvah in slovesni pro-

cesiji evharističnega Zveličarja v najsvetejšem Zakramentu!

Pripravljalni odbor za ljubljansko škofijo: kanonik Alojzij Stroj, rektor P. Viktor Kopatin D. J., kateheta Matej Vilfan in Ivan Žerjav, Janez Kalan in P. Ludovik Dostal D. J. kot zastopnik Slovencev v glavnem odboru v Zagrebu.

Evharistični kongres v Zagrebu je največjega pomena za povzdigo verskega življenja med Hrvati. S Hrvati smo pa mi Slovenci zdaj tako tesno zvezani, da je njih slabost naša slabost in njih moč naša moč. Oboji namreč tvorimo katoliški del naše države. In če hočemo katoličani v naši državi kaj pomeniti, se moramo skupaj vzeti in se ojačiti.

Zato je naš poklic in naša dolžnost, pomagati z vsemi močmi, da se versko življenje med Hrvati dvigne. In zato porabimo lepo priliko evharističnega kongresa, da Hrvatom s svojim zgledom damo pobudo, da bodo na začetnem potu krepko vztrajali in ga nadaljevali.

Zato moramo Slovenci iti na kongres v kar največjem številu. Zagreb je blizu, vožnja pa poceni, stroški bodo sploh majhni. Nekateri Slovenci imajo bliže v Zagreb kakor v Ljubljano. To sta predvsem brežiški okraj na Štajerskem in krški okraj na Kranjskem. Tudi iz Bele krajine in iz ptujskega okraja ni daleč v Zagreb. Ti kraji naj se posebno udeleže!

A vsa Slovenija naj se udeleži — če že ne v posebno velikih množicah, vsaj po zastopnikih. Vse naše organizacije, Marijine družbe in društva, naj pošljejo svoje zastopnike! In ker so zastave vnanje znamenje organizacije, naj gredo vse naše družbene in društvene zastave v Zagreb! Pokazati moramo moč naše organizacije!

Zagreb sam je vabljiv, ker je jako lepo mesto. Kongres pa obeta biti veličasten. Pričakujejo 100.000 ljudi.

Predvarite to, posvetujte se in pripravite se na kongres!

V. katoliški shod v Ljubljani.

Dne 31. avg. 1823 je preteklo 30 let, odkar se je zaključil I. katoliški shod v Ljubljani, in dne 27. avgusta t. l. bo minulo 10 let od zadnjega ljubljanskega katoliškega shoda.

Da zopet mogočno dvignemo praper svoje katoliške zavesti ter si ustvarimo smernice za novo delo, zato vas kličemo na V. katoliški shod v Ljubljani, ki se bo po želji presvetlega gospoda knezoškofa dr. Antona B. Jegliča vršil

od 25. do 28. avgusta 1923.

Potrebo katoliških zborov živo čutijo vsi katoličani po celi Jugoslaviji. Zato se je vršila v zadnjih treh letih že cela vrsta manjših shodov v tej ali oni obliki. Bratje Hrvati so priredili avgusta lanskega leta v Varaždinu pokrajinski evharistični shod, katerega smo se udeležili tudi Slovenci. Ker je ta shod sijajno uspel, je zaželel in povzročil prevzvišeni gospod nadškof dr. Anton Bauer, da se obhaja 18. in 19. avgusta t. l. v Zagrebu evharistični kongres za vse katoličane v naši državi. Slovenci z veseljem pozdravljamo ta kongres in se ga bomo udeležili v kar mogoče velikem številu; zasigurana nam je že posebna cerkev, kjer bodo verske pobožnosti vršili slovenski duhovniki. Mi smo Hrvatom hvaležni za priliko, da moremo prihiteti na veličastno manifestacijo največje verske skrivnosti, ker se dobro zavedamo pomena takega javnega izraza verske misli.

Slovenci pa smo že dovršili veliko predpriprav za katoliški shod v Ljubljani. V poletnih mesecih l. 1921. se je obhajalo veliko pokrajinskih katoliških shodov na

Kranjskem. Lansko leto so se vršili enaki shodi na različnih krajih po Štajerskem in na koroški meji. Ti pokrajinski shodi so se povsod obnesli nad vse pričakovanje dobro. Kot naravni zaključek teh pokrajinskih shodov pa bo letos katoliški kongres v Ljubljani.

Ker je slovenski narod na predlanskih in lanskih katoliških shodih pokazal smisel za katoliški idealizem, zato bo udeležba slovenskega ljudstva na V. katoliškem shodu v Ljubljani gotovo mogočna. Prepričani smo tudi, da bodo Hrvati in drugi katoličani iz cele Jugoslavije prišli v velikem številu na ta katoliški kongres. Posebej upamo na prihod naših bratov iz Koroške, Goriške, Trsta in Istre, če jim bodo le razmere dovoljevale. Na ta shod pričakujemo istotako številne zastopnike iz Češkoslovaške, Poljske in Francije, ki so se nam že dozdej pridruževali kot ljubi gostje ob enakih prilikah. Nadejamo pa se tudi gostov iz Švice, Belgije in Nizozemske ter zastopnikov našega naroda v Ameriki.

Katoličani! Velike so naloge in svet pretresujoča so vprašanja, ki nam jih nudi novi čas in nova država.

Zato vas vabimo na V. katoliški shod v Ljubljani, da jih spoznamo in jih skušamo rešiti z druženiimi močmi.

Vabimo vas, da si skupno nabereimo novih moči in novih nagibov za izpolnjevanje svojih krščanskih dolžnosti v zasebnem in javnem življenju. Vabimo vas, da pokažemo svoj katoliški verski pogum, svojo zvestobo do Cerkve, svojo požrtvovalno ljubezen pri delu za koristi naroda in procvit države.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1923.

Univ. prof. dr. Matija Slavič,
predsednik.

Univ. docent dr. Jan. Fabijan,
tajnik.

Odvetnik dr. Janko Brejc, načelnik odseka za cerkvenopolitična in narodna vprašanja. — Kaplan Jernej Hafner, načelnik odseka za zunanje priprave. — Kananik Ign. Nadrach, načelnik odseka za šolsko vprašanje. — Knjižničar dr. Josip Puntar, načelnik odseka za prosvetne

organizacije. — Prof. Bogumil Remec, načelnik finančnega odseka. — Univ. prof. dr. Josip Srebrnič, načelnik odseka za versko življenje in pravni prepored. — Konservator dr. Fran Stelé, načelnik odseka za slovstvo in umetnost. — Univ. prof. dr. Josip A. Ujčič, načelnik socialnega odseka.

Nočemo, da bi ta vladal nad nami!

Tako so vpili Judje pred Pilatom, ko je sodil Jezusa! Mi Slovenci ne vpijemo tako, — Bog varuj! — a zdi se, da se na tihem bojimo njegove vlade... Bojimo se njegovega popolnega gospodstva nad nami, bojimo, da bi nas preveč ne »usužnjil«. Služiti mu hočemo toliko, kolikor se nam prav zdi, »eno srednjo mero«, ne »preveč«. Njegov jarem se nam ne zdi popolnoma sladak, ampak vsaj nekoliko grenak, njegovo breme ne lahko, ampak dokaj težko.

Tako bi človek sklepal vsaj iz tega, kako pri nas napreduje posvečenje družin Jezusovemu Srcu. Mislili smo, da bo lep izgled velikolaške župnije vse vnel in potegnil za seboj, — češ, kar je tam dobro in kar je tam mogoče, bo tudi pri nas. A o posvečenju je le malo slišati. Vsaj sporoča se o njem nič ne. In vendar če bi bilo tako močno gibanje, kakor je med drugimi narodi, bi se moralo o tem več pisati in poročati. In knjižica »Posvetimo družine Jezusovemu Srcu« ne gre dosti med ljudi. 3000 je tiskane in 20 K stane, a vsa Slovenija ni zmožna, da bi teh 3000 bukvic pokupila. In vendar je knjižica dobra, prav dobra in potrebna vsem, ki hočejo imeti prav pojem o posvečenju. In 20 kron, ali je to danes kak denar?! A vse Marijine družbe, poklicane za apostolsko delo, ne morejo tega razpečati!

Kako da posvečenje družin med drugimi narodi tako zmagoslavno gre med ljudstvo? Kako da je že na milijone družin posvečenih? Kako da papeži posvečenje tako vneto in z velikim poudarkom priporočajo?

Kako da ravno Slovenci ne maramo, da bi Kristus vladal med nami in nad nami? Ali je bolj prav, da vlada med nami alkohol s svojo kruto vlado, s svojo surovostjo, divjostjo, onečeščevanjem dni Gospodovih, s svojimi pretepi in poboji?...

Nočemo, da bi ta vladal nad nami! Z besedo sicer nobeden ne reče tako. Z dejanjem pa mnogi tako govoré. Pa če ima Jezus med nami veliko sovražnikov, da bi vsaj tudi prijatelj imel več, prijateljev,

ki so srečni, da ga imajo v svoji hiši, prijatelji, ki so mu vdani z vsem srcem.

A tudi tisti, ki se štejejo, da so njegovi, se bojijo, da bi jim njegova vlada ne bila prenadležna. Ljudje se bojijo, da bodo morali biti preveč pobožni, — pravi dobro neki gospod, dopisnik iz zasedenega ozemlja.

Ali ne tožimo po pravici, da je naša vera in naša pobožnost preplitva in prepovršna? Doma je videti, da so naši ljudje še nekaj verni, — a ko pridejo v tuj svet, se mnogi izneverijo popolnoma. Tujci se čudijo, kako da se Slovenci, ki veljajo za verne, v svetu tako pokvarijo in izneverijo. Naša vera, naša pobožnost nima globokih korenin. Ljudje se boje prepobožni biti. Ne marajo, da bi Kristus s svojim Srcem vladal nad njimi!

Mi pa ravno s to plitvostjo ne smemo biti zadovoljni! Vero in pobožnost moramo poglobiti! In ravno zato priporočamo posvečenje družin.

Mesec junij je tu — mesec Srca Jezusovega! Jezus nam kaže svoje Srce in trka na vrata naših src in naših hiš in želi, da ga sprejmemo vanje. Ali mu bomo vrata zaprli? mu pot naprej pokazali? Si izbirali druge bogove, ki naj vladajo nad nami?

Gospod, kam hočemo iti? »Mi pa smo spoznali in verovali, da si ti Kristus, sin živega Boga. Ti sam imaš besede večnega življenja.« Ti vladaj nad nami!

Družine krščanske — po vseh župnjah! **Odprite ta mesec vrata svojih hiš kraljestvu Jezusovega Srca! Posvetite se ta mesec ali vsaj pripravite se za posvetitev!**

T a m e s e c tudi kupite knjižico »**Posvetimo družine Jezusovemu Srcu!**«

Cirilova tiskarna v Mariboru pa je izdala v isti namen drobno knjižico »**Srečne hiše!**«, ki je tudi dobra in vsega priporočila vredna. Prinaša lepe zglede posvečenih hiš in je na ta način dopolnilo prve knjižice.

»Danes, ko slišite njegov glas, ne zakrknite svojih src!« (Ps. 94.)

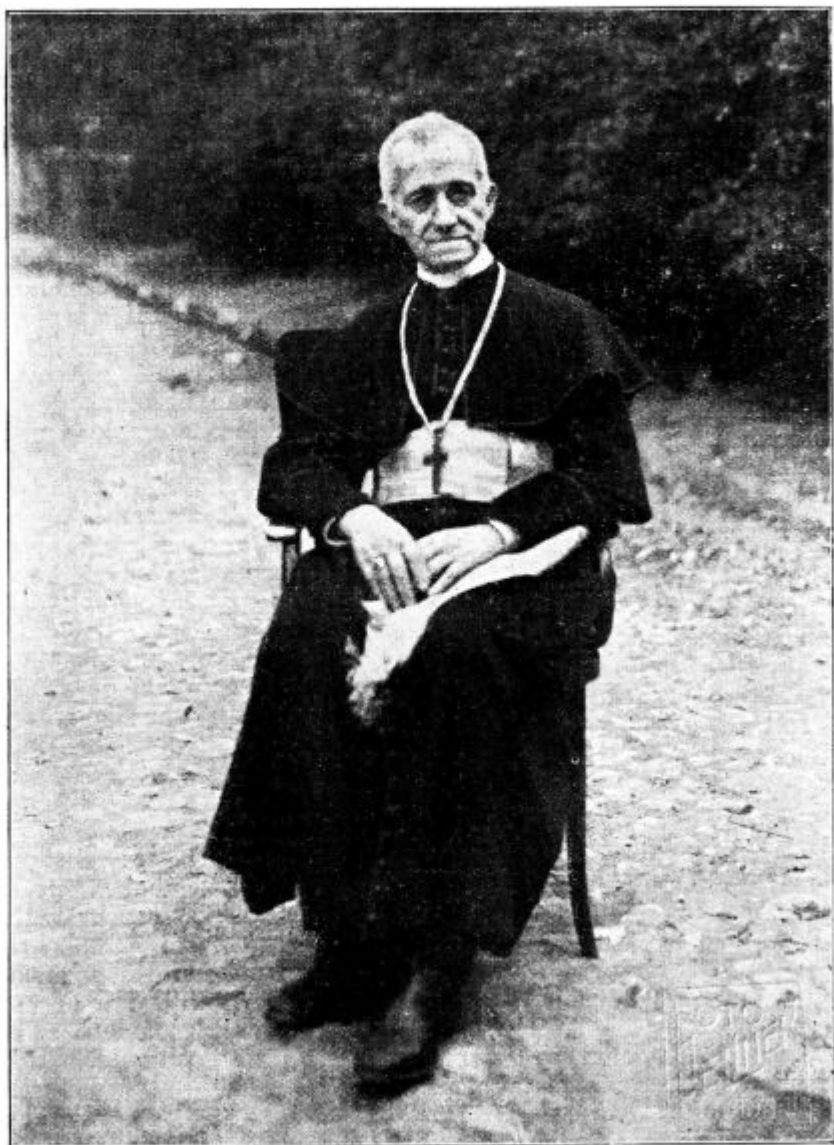
Prazno je vse naše delo brez božjega blažoslova. Molíte, molíte, da Bog naše delo blažoslovi!

Radostne vesti iz tužne Istre.

Dobro se spominjamo, kako ste že od ustanovitve »Bogoljuba«, g. urednik, posvečali posebno pozornost in skrb onim delom slovenske zemlje, kjer je bila potreba največja. Med temi je bila pač naša Istra med prvimi. In zdaj, po razdelitvi

slovensko glasilo onkraj Postojne. »Bogoljub« je list vseobsežne ljubezni in plemenitosti.* Vi, g. urednik, bi najbrž ta uvod radi prečrtali, da nam niste dali slovesne obljube, da bo vse, kar dobite iz Istre, tiskano. Tako morate držati be-

Knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič — zlatomašnik.

se je vaša skrb povečala in sočutje poglobilo. In koj v početku hvaležno priznamo: toliko pažnje, kot jo posveča danes nam »Bogoljub«, je ne kaže nobeno

sedol! Ze dolgo nam je bilo na srcu, da to povemo. Ni resnica, da je voden Vaš potopis po Goriškem. Kdor to govori, ta nima pojma o skupnosti, ki mora ostati

* Ta stavek je bilo treba pač malo popraviti, ker je bil preveč oseben.

med nami živa. Pre-žal, da nimamo do danes opisane slovenske zemlje in poznamo skoro bolj Avstralijo in njene otoke kot svoje kraje. Družbi sv. Mohorja smo mnogokrat priporočali, da oskrbi tak opis in ker ga še ni, upamo, da ga bo enkrat. Edino po »Bogoljubu« smo spoznavali, da je še kod kaj dobrega in ne samo na Kranjskem. Povabimo Vas, g. urednik, tudi k nam. Sprejeli Vas bomo z odprtimi rokami, z razširjenim srcem. Kot pripravo bi želel jaz opisati, kaj je vendar tudi v Istri lepega in dobrega, na tej tako temni točki slovanske zemlje, kaj se da storiti tudi na navidezno jako nerodovitnem polju.

Ko stopiš, prijatelj, na istrska tla, se ti posili v oko takoj tinjanski hrib, z vasio in farno cerkvijo. Bila je ena najrevnejših v Istri. Pa pride gori nov goreč župnik, g. Magdič, in jo podpre kakor nekoč njegov patron v Asizū. Ni bila lahka pot po tržaških zakristijah, koder je goreči duhovnik prosil prtov in paramentov; še težje je bilo prizidati novo kapelo, popraviti zvonik in uro, nabaviti toliko krasnih, umetniških kipov. Pa česa ne stori krepka volja in gorečnost za dom božji? Vedel je župnik: versko življenje se zbudi, ko bo cerkev res hiša božja. Sam pravi »Tausendkünstler« — je poslikal prezbiterij in napravil še mnogo drugih ornamentov. Ustanovil je Marijino družbo, Tretji red, Mar. vrtec. V kratkih letih se je fara popolnoma obnovila. Še je dela — pa podjetni župnik ne bo odnehal, dokler ne bo izpeljal vsega.

Kaj razveseljivo je tudi v Dekanih, ki so v globoki nižavi pod Tinjanom. Tam deluje že dolgo vrsto let marljivi župnik Slamič. Na Belo nedeljo letos so blagoslovili z veliko svečanostjo krasen kip presv. Jezusovega Srca. Slovesnost je povzdignil naš generalni vikar monsieur Slavec, ki je, dasi ima z uradnimi papirji dela na izobilju, vedno pripravljen, da more opogumiti in razveseliti svoje sobrate. Tudi v Dekanih imajo že Tretji red in Marijino drevesce, ravnokar vcepljeno. Marija je pokazala tej najmlajši družbi svojo naklonjenost, da je prvo cvetlico — nedolžno deklico — poklicala k sebi v nebo.

Poglejmo v Ospi! Pri vstopu se raduje oko ob prekrasno poslikanem svetišču. Izmed vseh lepih slik je ena divna! Nad velikim oltarjem: Jezus obhaja nedolžno mladino. Podjetni župnik Malalan je sam kot navaden delavec pomagal ves čas, ko so podirali strop in delali obok. Stroški so narasli na 18 tisoč lir. Mnogo so darovali farani, ki so lahko ponosni na krasno cerkev. Iznajdljivi pastir je pa iztaknil še drug kaj uspešen vir, iz katerega je zajel prav bogato. Velikodušni gospod na Opčinah, ki tako evangeljsko gospodari z bogastvom, si bo kupil pač tudi nebeški dom, ker tako krasí božjega na zemlji. Tudi v Ospi imajo izpeljano cerkveno organizacijo: tretji red, Marijino družbo, prve petke.

Kerkavce je velika vas ob strmemu robu kakor trdnjava. Na potu tje sem že malo bolj zbiral misli, potrkati bo treba pri rdečem gospodu; ti, ki so me zdaj sprejemali, so črni. Vso plahost mi je namah odvzel g. kanonik Škrbec, ki že nad 30 let požrtvovalno dela v Istri. Tudi on je dal cerkev krasno poslikati. Kerkavska cerkev ima znamenite umetnine. Nekaj posebnega so krasni marmornati oltarji. Tabernakelj je benečansko delo, izredne umetniške vrednosti.

Kakor vidite, vendar ni v Istri vse tako zanič. Ljudstvo prav marljivo obiskuje božjo službo, tudi popoldansko. Večinoma je povsod vpeljana pobožnost prvega petka. Sliši se tudi, da se name-rava ustanovitev novih Marijinih družb. Ali ena velika nevarnost je: večina dobrih gospodov je rojenih onkraj Postojne. Državljanstvo se pa kar od kraja odbija vsem. Ako ne bo višja cerkvena gosposka posegla vmes, se je bati, da versko življenje, s tolikim trudom ohranjeno in negovano, docela ne propade, ker ni nobene domačega naraščaja. Po več cerkvah se je začelo pridigati v laščini in pastir nič ne razume vernikov, ti pa ne njega. Vi, ki živite v popolni verski svobodi, pogosto molite uro za slovenske duhovnike! Sila je velika!

Prav veseli smo teh radostnih glasov iz Istre. Politični listi prinašajo res same žalostne novice od tam — brez kake spodbudne misli. Poročajte nam vendar še kaj veseliga iz Istre! Pa pozdravljeni prijateljsko! — Ur.

Pridi, sveti Duh!

Ugaša luč nad domovi,
pogubni prete nam mrakovi:
Pridi, Ogenj nebeški!

Zastajajo srca v bridkosti,
ječe pod težo slabosti:
Pridi, Tolažnik sveti!

V tujini so duše žejne
ljubezni velike, brezmejne;
Pridi, Ljubezen večna!

M. Elizabeta.

Za ljudsko petje in lepoto cerkve.

Z Dunaja piše neka Slovenka:

Večkrat berem v »Bogoljubu« o cerkvenem petju, da bi ljudje bolj peli pri službi božji. Tukaj na Dunaju pripravljajo že otroke v šoli za petje. Pri šolskih sv. mašah pojo vsi otroci. Ob nedeljah pridejo otroci pred veliki oltar in vsak otrok dobi pesmi v roke, potem pojo vsi in niso tako raztreseni. Do smrti jim ostane veselje do petja, ker sama vidim in slišim, s kakim veseljem pojo. Tu tudi odrasli ljudje. V božičnem času pridejo otroci z gosp. katehetom po blagoslovu k jaslicam in vsi pojo božične pesmice. To traja do svečnice. In sedaj meseca maja so otroci večinoma pred Marijinim oltarjem, kar je zelo lepo.

V Pavlanski cerkvi je vsako nedeljo vada v petju. Nek duhovnik jih uči s prižnice. Vadijo se vsi, otroci in veliki, kdor ima veselje. Meni se zdi, da ljudje grede veliko rajši k takim sv. mašam, ker so za petje že od mladosti navajeni. Že večkrat sem videla, da je še ministrant peč, ko ga je petje tako vzdignilo. Tako je tukaj: pri mladini začno, da stari znajo. Tudi Slovencem je Bog dal dar petja. Ko smo imele v Avguštinski cerkvi mesečno

pobožnost, dokler so bili naši čast. gospodje tukaj, sem bila večkrat vprašana, kdo smo, da tako lepo pojemo.

Z razsvetljava pa sedaj tudi tu varčujejo, ker je silno draga. V mirnem času pa je v cerkvi v Salvatorgasse, tam kjer je sv. Klemen Hofbauer, v velikem oltarju 700 električnih žarnic, kadar je vse razsvetljeno. To je nekaj krasnega!

Za lepšanje s cveticami je pa po nekaterih cerkvah posebna družba. V Karlovi cerkvi je sedaj v šmarnicah tako ozaljšano, polno vencev in cvetic, da si človek ne more oči nasititi, da mora kar gledati. Mislim si: Če človek toliko lepote skupaj spravi, kako bo pa v nebesih, kjer je lepota nad vse lepote!

Še marsikaj je tu posnemanja vredno, kar bi bilo dobro, da bi tudi Slovenci taki bili. Tukaj puste vsakega pri miru na ulici, naj izgleda tako ali tako, kar v Ljubljani ni. Brez vzroka zmerjajo s terciarkami in drugimi primki. To je res, da se Slovenci v surovosti zelo odlikujejo, kar jim ni v čast in jaz sem tega žalostna, ker sem bila vedno ponosna, da sem Slovenka.

Iz zasedenega ozemlja.

Iz pisma, ki je namenjeno sicer le uredniku, bodi povzeto tole, kar je deloma spodbudno, deloma poučno za nas, da vemo, kako mislijo in kako delajo tam onstran italijanske meje.

Članek »Materam« sem prečital počasi in glasno na velikonočni ponedeljek. To so poslušale! Je vse zadelo. Je res praktično. »Bogoljuba« premalo berejo in ga — nočejo, ker jim vest izprašuje.

Pri shodu Marijine družbe bom pa prihodnjic prebral tisti govor iz Tinj; je prav lep.

Še nekaj. Če komu ne ugajajo potni spomini po Goriškem, sem jaz ravno nasprotnega mnenja. »Bogoljub« piše poljudno, resnično in

šaljivo, ne da bi žalil. Meni to prav ugaja. Včasih šala več pomaga kot najdaljši stvaren članek. Sicer pa vsem ne boš nikoli ustregel. Vsak ima v »Bogoljubu« nekaj. Pobožne duše naj berejo globoke misli svetnikov, drugi naj berejo dopise in praktične stvari.

Glede posvetitve družin: Zdi se mi, da to Kraševcem ne ugaja. Kraševce ni Dobrepojca. Razdelil sem okoli 100 posvetitev zastoj, prebral na leci, priporočil, pa se doslej ni niti ena hiša oglasila. Zdi se mi, da mislijo, da bodo — preveč sveti. So družine, ki so zgledne, ampak ta novotarija jim ne gre v glavo, posebno moškimi ne. Saj gremo v cerkev, si mislijo, in to je dosti!

Glede Matice Goriške in Mohorjeve družbe si še nismo edini. Eni so za obe, drugi za Mohorja. Je pač težko, ker so pri nas razmere drugačne.

Se nekaj:

1. Ples zelo ponehava, le parkrat na leto. Lahki so strogi. Prvič visoka taksa, potem določena ura, vsi plesalci imenoma navedeni, — gostilničarji se pa boje za

koncesijo; zato se plesalci zavrte parkrat, pa jih — ven spode.

2. Male občine bodo združili in nastavili gerenta, ki pa ne bo uradoval v gostilni. To bi bilo dobro tudi za vas.

3. Število gostiln bodo znižali. Če ima krčmar dve koncesiji (trgovino), bo gostilno izgubil. Pri nas jih je pet, šle bodo dve, v Postojni jih je 28, nekatere so že šle. — Pozdravljeni!

Zagreb — mesto evharističnega kongresa.

Najblažje srce.

Tako gorko ne bije
na zemlji nobeno srce,
kot božje Srce na oltarju,
ljubezni neskončno morjé.
Čim globlja njegova je rana,
čimbolj je trnjeva pot,
v tem večji ljubezni odpira
pred nami se brezdno dobrot.

Tako sočutno ne gleda
na tebe nobeno oko,
kot Jezus iz hostije bele,
nudeč ti več ko nebo.
Kar žarkov sreče prisije
v dolino zemskih temln,
privreli v ljubezni so gorki
iz srčnih njegovih globlin.

Tako kraljevo ne vrača
ljubezni zemlja nikdar,
kot božje Srce na oltarju,
kjer zate je večni dar.
V trpljenju je tvoja tolažba,
ob sreči vsa tvoja radost;
v smrti bo tvoje zavetje,
v nebesih tvoja sladkost.

M. Elizabeta.

Sveti Ciril in Metod.

Praznik sv. Cirila in Metoda.

Vsled sklepa jugoslovanskih škofov se katoliški praznik sv. Cirila in Metoda v Jugoslaviji slovesno praznuje v nedeljo po 5. juliju, torej letos v nedeljo, dne 8. julija. Vsi katoliški narodi slovesno praznujejo praznike onih misijonarjev ali apostolov, ki so oznanjali krščansko vero med dotičnim narodom in dotični narod izpreobrnil. Slovenci, Hrvati in Čehi pa slavijo kot svoja apostola velika misijonarja sv. Cirila in Metoda, ker sta med temi narodi oznanjala in utrjevala sveto vero.

Posebno sta sv. Ciril in Metod slavna zato, ker sta prva Slovanom sveto vero oznanjala v lepem domačem jeziku, spisala prve krščanske knjige v slovanskem jeziku, prevedla sveto pismo in službo božjo na slovanski jezik. S tem sta ustanovila slovansko krščansko omiko in književnost. S pomočjo teh slovanskih krščanskih knjig se je razširila in utrdila krščanska vera tudi med Bolgari in Rusi. Zato vsi Slovani slavijo in častijo sv. Cirila in Metoda kot svoja sveta apostola in kot ustanovitelja krščanske omike med Slovani.

Učenjaki občudujejo veliko spretnost, s katero sta sveta apostola prevajala svete knjige na staroslovanski jezik; čudijo se lepemu in blagglasnemu jeziku teh knjig. Kako je mogoče, da sta sv. Ciril in Metod, ki sta bila vzgojena v ponosni grški omiki, vendar tako znala in tako ljubila slovanski jezik? Tega si ne moremo drugače razlagati, kakor da je krščanska gorečnost za zveličanje neumrjočih duš navdihovala sveta apostola; ljubezen Kristusova ju je vnela, da sta po zgledu apostola Pavla postala vse vsem in da sta se v tej goreči krščanski ljubezni žrtvovala za takrat zaupčevane in teptane Slovane.

Tuji misijonarji, ki so pred sv. Cirilom in Metodom širili krščansko vero med našimi slovanskimi predniki, večinoma ni-

so znali slovanskega jezika ali pa so znali le nekoliko besed. Zato so bili vseh dobrot krščanske vere deležni skoraj samo tisti velikaši, ki so znali latinsko. Najhujše pa je bilo to, da so z misijonarji iz nemških dežel prihajali nemški vojaki in nemški velikaši, ki so z vero prinašali tuji jarem. Razumljivo je, da se krščanska vera v takih razmerah med preprostim ljudstvom ni mogla udomačiti. Sv. Ciril in Metod pa sta si prizadevala, da bi bili vseh dobrot krščanske vere in omike deležni tudi preprosti. Po Kristusovem zgledu in opominu sta posebno ljubila preprosto ljudstvo. S tem sta dosegla, da se je krščanska vera med Slovani priljubila in utrdila.

Ponosni Grki so radi prezirali druge narode. To jih je napeljevalo, da so se odtujevali rimsko-katoliški cerkvi in da so večkrat odrekli pokorščino rimskemu papežu. Ravno takrat, ko sta sv. Ciril in Metod odšla na misijonsko pot med Slovane (l. 863.), je prevzetni carigradski patriarh Fotij odpovedal pokorščino rimskemu papežu in pretrgal zvezo z rimsko cerkvijo. S tem se je začel nesrečni cerkveni razkol, ki je Grke in potem tudi vzhodne Slovane odtrgal od katoliške cerkve. Naša sveta apostola pa sta bila v tej žalostni dobi res prava apostola krščanske ljubezni in edinosti. Kakor sta ljubila Slovane, prav tako sta ljubila tudi edinost z rimsko cerkvijo. Potovala sta v Rim, da bi v zvezi in v sporazumu z rimskim papežem uredila cerkvene razmere med Slovani. Sv. Ciril je v Rimu obolel in umrl (l. 869.). Takoj po smrti so ga Rimljani pričeli častiti kot svetnika. Sv. Metod se je vrnil med Slovane. Moral je mnogo trpeti. V svojih bridkosti in težavah je iskal podpore pri rimskem papežu in je svojo krščansko čredo vzgajal v lepi edinosti s katoliško cerkvijo. Zato katoliška cerkev časti slovaška apostola kot velika zaščitnika cerkvene edinosti.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda.

Papež Leon XIII. priporoča češčenje sv. Cirila in Metoda z besedami: »Naj bi vsi častili in prosili sv. Cirila in Metoda, da po milosti, ki jo imata pri Bogu, po vseh vzhodnih (slovanskih) deželah varujeta krščanstvo, katoličanom izprosita stanovitnost, nezedinjenim pa voljo k zedinjenju s pravo cerkvijo.« V tem duhu širi češčenje sv. Cirila in Metoda apostolska bratovščina »Apostolstva sv. Cirila in Metoda pod zavetjem Device Marije«, ki z molitvijo in miloščino dela za utrditev katoliške vere, med katoliškimi Slovani in za zedinjenje vzhodnih narodov s katoliško cerkvijo. Tako je sv. Cirila in Metoda častil škof A. M. Slomšek, ki pravi: »Za nezasluženi dar prave vere se Bogu najlepše zahvalimo, ako po bratovščini sv. Cirila in Metoda odločenim bratom in sestram v naročje naše sv. cerkve pomagamo.«

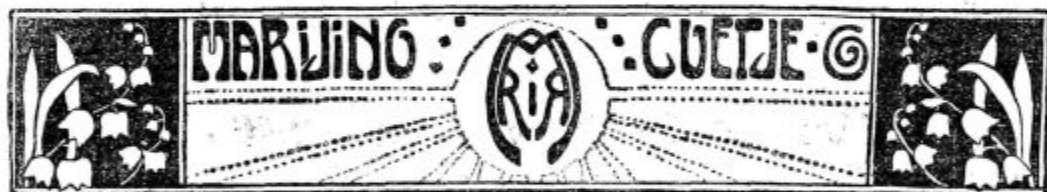
Apostolstvo sv. Cirila in Metoda deluje med Slovenci od leta 1909. dalje, torej že 14 let. V zadnjih letih se je o Apostolstvu nekoliko manj pisalo, ker razmere niso bile zadosti jasne. Sedaj se je v naši domovini in v vzhodnih deželah že

toliko uredilo, da je mogoče zopet začeti z živahnejšim delom. Zato priporočamo, naj se Apostolstvo povsod poživi, kjer je že vpeljeno, in naj se razširi še v župnijah, v katerih se ni bilo vpeljeno. Upamo, da bomo na katoliškem shodu imeli priložnost bolj natančno poročati o delovanju naše apostolske bratovščine.

Po dosedanji navadi naj se prvo nedeljo v juliju moli ura molitve v nameñ Apostolstva sv. Cirila in Metoda.

Ob prazniku sv. Cirila in Metoda se ravnajmo po opominu jugoslovanskih škofov, ki v skupnem pastirskem listu l. 1919. pišejo: »Praznik sv. Cirila in Metoda naj bo praznik svete edinosti, namenjen molitvi in delu za cerkveno zedinjenje. Praznik sv. Cirila in Metoda naj bo spodbuda k delu za versko edinost, za krščanski mir in krščansko ljubezen, ki je tako potrebna svetu, cerkvi in naši mladi državi. Praznik sv. Cirila in Metoda naj bo namenjen razširjanju in poglobitvi Apostolstva sv. Cirila in Metoda.«

Bosenski novomašniki bodo posvečeni koncem junija. Vsi so zelo potrebni. Darove sprejema Bosenski odbor, Ljubljana, Joselinum.

Goričani, kdaj bomo bolj Marijini?

Takrat, ko bomo reklamirali zase in za zanamce celo in nezmanjšano dedščino svojih pradedov, versko omiko duha in srca ter si z njo hkrati osvojimo prisrčno in požrtvovalno ljubezen do Marije. Takrat, ko prešine ta ljubezen srca vseh in prepoji vse naše zasebno in javno življenje.

Kaj nam je torej storiti? Katera je naša naloga v očigled tej dolžnosti?

Blagi goriški fantje in dekleta! Za danes le vam na srce par dobrohotnih besed.

Ali naj povemo, zakaj? Zato ker nam skušnija preteklega leta spričuje, da imate v svojih mladih srcih še mnogo dobrega duha in smisla za vse, kar je blažega in plemenitega; zato ker smo si svesti, da nas boste tudi v tej zadevi prvi in najprej razumeli.

Vam na hvalo bodi povedano! Ko je pred letom zadonel širom naše dežele klic prosvetne zveze, ki vas je vabila iz kram v čitalnice in društvene domove; z brarjarja in plesišč na gledališki oder, od klanja in ponočevanja na fantovske večere in v dekliške odseke, ste se v zares častnem številu odzvali temu vabilu. Vzeli ste v roke knjigo in dober časopis in naenkrat je zopet oživelo v društvenih domovih čvrsto izobraževalno življenje, medtem ko so prej ti hrami narodne omike in izobrazbe tako dolgo samevali in čakali prazni.

In uspehi?

Se ni leto dni od takrat in že odmeva širom naše pokrajine lepa in ubrana pesem; z velikim zadoščenjem in uspehom nastopate na odru in tako na najlepši način manifestirate za stare vrline našega

naroda, ki je bil vsikdar kulturn.

Na vas je sedaj, da z istim ognjem in z enako vnemo sprejmete še drugo polovico narodove dedščine, ki obsega ljubezen do Boga in do Marije. Na vas je, da uberete korajžno tudi stopinje, ki vodijo po Mariji k Jezusu.

Ali kaj čitate, kako so pridni in požrtvovalni katoliški mladeniči in dekleta po drugih deželah? Pa ne samo vaši bratje in sestre onkraj žičnih ovir, ampak širom katoliškega sveta? Ali ste kaj brali v »Bogoljubu«, kako lepo je nastopala katoliška mladina Italije na lanskem mednarodnem evharističnem kongresu v Rimu?

Tudi vi ne smete zaostati. Zgodovina bi vam drugače ne mogla pisati častnega lista. Strah in bojzljivost pa nista in ne moreta biti nikomur v čast in ponos. Značaj se pokaže.

Zato, kar vas je dobrih v vsaki vasi, v vsaki duhovniji, strnite se skupaj in junaško ter brez strahu razvijte svoj verski program! Dvignite visoko Marijino zastavo! Vaše geslo bodi odslej: Kolikor duhovnij, toliko dobrih Marijinih družb! Na dan z dobrim prepričanjem! Na svečnik s svetilnico ljubezni do Boga in do Marije!

V »Bogoljubu« pa bomo sproti sporo-

čali, kje ste nas najprej razumeli in ubogali; sproti tudi poročali, kako se med nami širi in krepi verska misel in ljubezen do Marije, kako napreduje Marijanska organizacija.

Mladeniči in dekleta! Nikar se ne plašite od začetka svojega malega števila! Že doraščajo v Marijinih vrtcih vaši mlajši bratci in sestrice, ki bodo sproti polnili vaše vrste in jih množili od leta do leta. Vi pa boste imeli sedaj in še na pozne dni sladko zavest, da ste pomagali graditi podlago in da je mlajša marijanska generacija vzrastla pod vašim vplivom in ob vašem zgledu!

Zato na krov vsi plemeniti mladeniči in dekleta!

Goričani! Bodimo bolj Marijini! Bodimo odločno in pa popolnoma Marijini! Zato povsod v življenje s čvrsto marijansko organizacijo!

* * *

Vsem preč. gg. duhovnikom in vsem blagim in pobožnim dušam — čistilcem in čistilkam Marijinim po samostanih in med svetom, zlasti vsem Marijinim hčeram in sinovom, pa bodi zadeva Marijinih družb na Goriškem toplo priporočena v molitev in moralno podporo!

Marijina družba v Togu v Afriki.

Misijonarji priporočajo svoje delo v varstvo Devici Mariji, ki je kraljica apostolov. Saj je z apostoli molila v dvorani zadnje večerje, da bi prejeli darove svetega Duha. Tudi jih je navduševala, da so neustrašeno oznanjevali sv. evangelij. In ko oznanjajo misijonarji pri poganih sveto vero, jih vnemajo tudi za česčenje Matere božje. Ta pobožnost se pogonom navadno hitro priljubi in jo radi goje. Z veseljem časte Marijo kot svojo mater in se ji z zaupanjem priporočajo v varstvo. Kako radi gledajo ljubke Marijine podobice! V nekaterih krajih so se tudi že ustanovile Marijine družbe, v katerih so se novokrščenci Mariji še posebej posvetili.

Tako poznamo med drugim Marijino družbo črnih deklet iz Agoma-Palima v Togu v zahodni Afriki. Misijonar o. Karel Volf je z velikim trudom pripravil 33 deklet do tega, da je bilo mogoče ustanoviti Marijino družbo. Slovesni sprejem so dočeli za nedeljo 19. januarja 1913. Dekleta

so imele prej tridnevne duhovne vaje. Stanovale so v hiši misijonskih sester in misijonar jim je razlagal, kakšne dolžnosti jim nalađa Marijina družba. Živahna in zgovorna črna dekleta so težko molčala ob duhovnih vajah, pa so si za to vendar resno prizadevala.

Prišel je 19. januar, sredi januarja, ko je pri nas led, sneg in mraz. V Togu pa je celo leto vroče, posebno pa še v decembru in januarju. Kandidatkinje so se zbrale v misijonski kapeli že precej časa pred sv. mašo in so pobožno molile. Po evangeliju je imel misijonar govor, v katerem je vsem navzočim priporočal, naj časte Marijo; nato je blagoslovil svetinje in sprejel dekleta v družbo. Med sprejemom so male deklice pele Marijine pesmi. Po mašnikovem obhajilu so vse družbenice prejele sv. obhajilo. Po popoldanski službi božji so se zbrale v hiši misijonskih sester k prijetni zabavi.

Z ljubljenim Sinom jih blagoslovi, Mati Marija!

Kantata*

Marijine družbe v Kamnjah.

Ljubko-živo.

(Spesnil Ant. Plesničar.)

Vinko Vodopivec.

Ka-kor je či-sto ve-dro ne-bo, ka-kor je či-sto ne-dolžno o-ko,

ta-ke bo-di-mo me! Drugi Bo-ga in du-šo ta-je, dru-gi ka-kor ži-val ži-

ve, tja ne so-di-mo me. Bog le-po-te vse iz-vor,

dal nam či-ste le-po-te je vzor Ma-ter De-vi-co; v njo me ra-de o-

zi-ra-mo se, na-njo šib-ke o-pi-ra-mo se, na Po-moč-ni-co.

»Kantata« je slovesna pesem. Naučite se je in jo pojte povsod!

mf Naj le hru - je svet in strast, sve - ta nam je de - kli - ska čast,
v stra - sti svet - ni ne blo - di - mo me! Ka - kor je čí - sto ve - dro ne - bo, ka - kor je ..

f rit. čí - sto ne - dolžno o - ko, ta - ke ve - dno bo - di - mo me!
rit.

Svatovsko oblačilo — za nebeško ženitnino.

Vsaka dekle, ki je ponosna na svojo deklinško čast, posebno še tista, ki se imenuje Marijina hčerka, mora skrbeti za obleko, da bo dostojno oblečena ob vstopu v nebesa. V trenutku, ko bo njena lepa duša ugledala neskončnega, trikrat svetega Boga, Jezusa, svojega ženina, svojo preljubo mater Marijo, angele in svetnike — katera, vas vprašam, si ne želi biti tako krasna in tako drago napravljena, da bo lahko obstala pred to nebeško družbo?

Že zemeljska nevesta, ki se poroči z umrljivim ženinom, kako skrbi za svojo poročno obleko, koliko potroši in izda za nakit in si primerja, da je vse v redu. Kako skrbna naj bo šele dekle, ki ima za ženina samega Boga, kralja vseh kraljev! Tega svojega oblačila ne more zaupati nobeni še tako izurjeni šivilji, to obleko si mora šivati vsaka sama. Naj si jo nakiti in našije, kolikor lepo more, da bo vredna in zadosti ozaljšana stopiti pred ženina.

Blago za obleko naj bo najfinejše, belo kakor sneg, to je neoskrunjenost telesa in čistost srca. Našij mu raznovrstne cvetke v barvi in vonjaví, ki si jih natrgaj v premagovanju same sebe. Zatajuj se tudi v stvareh, ki niso pregrešne, odreči si marsikaj kar ugaja tvojim čutilom; ne bodi prevzetna, ampak ponižna — in že imaš lepo dehteče vijolice, katere kaj lepo pristojne na belo obleko. Bodi potrpežljiva v trpljenju, goji pravo čisto ljubezen do Boga in bližnjega, in na tvoji obleki se ne bo manjkalo prekrasnih vrtnic. Hodi pogosto, dan za dnem, k sv. obhajilu, tu si predi zlate niti in šivaj z njimi, pritrjuj te cvetke na obleko, bodi stanovitna v najhujših bojih in skušnjavah — in tvoja svatovska obleka bo lahka in obenem trpežna. —

Ko ima nevesta obleko, gotovo misli tudi na venec. O Marijina hčerka, skrbí tudi ti za krono, katero si moraš tudi sama skovati. Pridno se premaguj v slabih na-

gnenjih in napreduj v njim nasprotnih čednostih! Urno nabiraj dragocene kamne, da bodo vdelani v tvoji kroni: smaragdi, rubini, dragulji, biseri...

O dekleta, hitimo dokler je čas, da lepšamo svojo obleko za dan večne zaroke!...

Kruh iz nebes si jim podelil...

Letošnji shodi.

Spomladi in poleti se začnejo zopet skupni shodi Marijinih družb. Fantje so imeli skupen vseslovenski shod binkoštni ponedeljek pri Sv. Jožefu v Celju. Kako je na tem shodu bilo, bo »Bogoljub« povedal prihodnjič. En sam tak shod fantovski pa ne zadostuje, ker vsi ne morejo nanj. Da se namen doseže, mora biti več manjših shodov po posameznih krajih. Kjer si želite imeti tak shod, oglasite se!

Dekleča radovljiške dekanije so imele skupen shod binkoštni torek na blejskem otoku. (Škofijskemu vodniku je bilo, žal, nemogoče zraven priti.)

Ostalo nam je od lani še nekaj dekanij, ki še niso imele poučnega shoda za predstojništvo. Da letos nismo z njimi zecheli že prej, je kriva pot urednikova v Srbijo, kjer je obiskal tam raztresene ka-

toličane, kar ga je zamudilo skoro štiri tedne.

Meseca junija bodo poučni shodi: 1. za cirkniško dekanijo v nedeljo, 3. junija, na Križni gori pri Starem trgu. Gospodje voditelji so sklenili, da naj se ga udeleže ne samo predstojništva, ampak vse družbenke, kar je seveda najbolje. Sv. maša ob devetih, potem zborovanje.

2. za slovenske družbe kočevske dekanije v Fari pri Kostelu v nedeljo, 10. junija.

3. Za Belokrajino 17. junija v Črnomlju v cerkvi sv. Duha. Začetek ob devetih. Pridite od vseh družb!

V nedeljo, 24. junija, na kresni dan, naj obhajajo povsod »proslavo treznosti«. Več o tem glejte v »Prerodu« in drugih listih!

Dopisi.

Maribor. Naša mladeniška Mar. družba ima redno mesečna skupna obhajila, shod vsako nedeljo, štiri odseke: misijonski, evharistični, literarni in abstinenčni odsek, in redne mesečne sestanke. Imamo bogato knjižnico, približno 500 knjig. Članov je 94, nekateri so tudi suhe veje, katere pa bomo posekali.

Franciškska Marijina družba v Ljubljani. Par vrstic o desetletnici. Pripravljali smo se nanjo z duhovnimi vajami. V nedeljo, dne 25. marca, po zaključnem govoru duhovnih vaj smo imeli v cerkvi skupno sv. mašo in sveto obhajilo. Popoldne smo se zbrale v dvorani, odkoder se je vil sprevođ z zastavo na čelu v cerkev. Nato je bil sprejem 12 novih družbenk pred velikim oltarjem. Po sprejemu smo imeli v društveni dvorani predstavo »Lurška pastirica«. Imamo tudi šest odsekov: evharističnega, pevskega, dobrodelnega, olupševalnega, tiskovnega in izobraževalnega. Izobraževalni priredi večkrat kako predstavo v dobrodelne namene.

Osek na Vipavskem. Krasen dan je imela naša Marjina družba na velikonočni ponedeljek. Preč. g. škofijski voditelj je sprejel v Marijin vrtec 30 dečkov in 31 deklic. Ljubezniv prizor, ki je ganil tudi odrasle in privabil solzo veselja v mnogo oko. Sledil je govor o pomenu družinske posvetitve, nakar se je družba slovesno posvetila božjemu Srcu, ki nas je tako milo gledalo s svojega trona na stranskem oltarju. Tudi ta del slovesnosti je bil tako veličasten, da ne bo ostal brez odmeva v družinah. Dal Bog, da bi vitovska Marija, ki že od davnih časov kraljuje nad našo duhovnijo, pripeljala vse družine k presv. Srcu in mu utrla pot v vsako hišo oseško-vitovske duhovnije. — Po blagoslovu smo se zbrali v družbeni dvorani v župnišču, kjer nam je g. škofijski voditelj podal pol v resni, pol v šaljivi obliki še mnogo primernih nauk in navodil. Z velikim veseljem smo izvedele novico, da so za letošnji dekanijski shod izbrane

naše Vitovlje. Našega duha so dvignile tudi lepe deklamacije in Marijina pesem, a svoj višek je doseglo naše veselje, ko je stopil v našo sredo sam prevzv. g. knezonadškoj, ki se je ta dan mudil v Oseku. Predobri nadpastir nas je osrečil z lepim nagovorom in višjepastirskim blagoslovom. Svojo hvaležnost smo mu izkazale na ta način, da smo mu zaklicale trikratni živio in mu obljubile svojo duhovno podporo v obliki molitve. Dal Bog, da bi seme, sejano ta dan v srca oseških duhovnjakov, obrodilo stoteren sad!

Iz Sedla na Kobariškem. Sprejmi, dragi »Bogoljub«, par vrstic ob desetletnici ženske Marijine družbe. 1913. leta so nam jo ustanovili naš preč. g. vikar Andrejček. 60 nas je bilo. Z veliko gorečnostjo smo se zbirale pri Marijinem oltarju ter z lepimi nadami v srcu za krščansko vzgojo svojih otrok in družin. A žal, vojna vihra nam je odnesla vse nade. Shodov nismo mogle imeti, sestankov tudi ne, in tako smo životarile. Sv. zakramente smo pa še precej redno prejemale in to nam je dalo moč, da smo ostale stanovitne. Po vojni se je naša družba zopet poživila. Začele smo prirejati zopet shode, javne in zasebne. Vpeljale smo živi rožni venec za spreobrnjenje grešnikov in verne duše v vicah. Imamo tudi odseke: evharistični, cvetlični in pomožnostni, tudi dobrodelni. Že spočetka smo določili, da bo vsaka mati, ki dovoli hčeram plesati, izključena, četudi hčere niso v Marijini družbi. Kajti družbenke pri nas sploh ne plešajo. (Ta odločnost je vse hvala vredna! Ur.) Za varstvo sv. Jožefa 18. aprila smo obhajale 10-letnico s slovesno tridnevnicco s stanovskimi ganljivimi nagovori.

Obenem imamo tudi deklško Marijino družbo, ki se še precej drži, da ni med vojno nobene vihar odnesel. — »Bogoljubov« imamo naročenih 45; malo sicer, upamo pa prihodnje leto kaj več. (Ni tako malo za vas, seveda, bolje bi bilo še več. Ur.) Želeti bi bilo, da bi se tudi v sosednih duhovnijah vpeljale Mari-

jine družbe v proslavo Marije in v zaslobo naši družbi.

Smartno ob Paki. Dekliška Marijina družba iz župnije je bila do 1920 včlanjena pri Marijini družbi v Nazarju, a od tega leta je samostojna, pod vodstvom novega g. župnika. Družba si je naročila lep prapor pri šolskih sestrah v Mariboru, katerega so slovesno blagoslovili vlč. g. dekan z Braslovč 25. marca t. l. ob asistenci domačih dveh dušnih pastirjev ter č. o. Odilona iz Nazarja; poslednji so imeli za družbo tudi tridnevnicu. V prav lepem številu so prihitele Marijine družbe sedemdesetih župnij k naši slovesnosti, posebno iz Nazarja in Šoštanja s svojima zastavama. Po blagoslovu so se vrstili zunaj cerkve pozdravnimi in drugi govori ter deklamacije. Bog plati vsem udeležencem, domačim pevcem, dobrotnikom, posebno še naši botrci v Ameriki, ki nam je naklonila za prapor lepo svoto in še navrgla dragocen trak iz New Yorka s slovenskimi in angleškimi napisom. Dobra mladenka je tukajšnja rojakinja in tudi članica Marijine kongregacije v Bogotā v Ameriki.

Dolenja vas pri Ribnici. Od 25. februarja do 4. marca je bil za našo faro vesel teden. Požrivovalni g. župnik, ki so obenem voditelj naše Marijine družbe, so dali nam vsem lepo prilžnost, da opravimo duhovne vaje. Vodil

jih je č. g. misijonar Šavelj. Vsak dan sta bila po dva govora, eden zjutraj, eden proti večeru. Prve tri dni so bile duhovne vaje za dekleta. Udeleževale so se jih pridno vse družbenice, 166 po številu, in večkrat prejele sv. obhajilo. Druga polovica tedna je pa bila namenjena fantom in možem, ki so se v nepričakovano velikem številu udeleževali govorov. Nad vse lep prizor je bil, videti tako lepo število fantov in mož zbranih pri mizi Gospodovi. Spominjali smo se v molitvah tudi misijonov in nabrali tudi gotovo svoto v ta namen.

Sv. Peter v Savinjski dolini. Imamo moško, mladeniško in dekliško Marijino družbo. Vsako tretjo nedeljo imajo možje in mladeniči spoved in sv. obhajilo, pri glavnih delih sv. maše molijo glasno samo možje in mladeniči, popoldne pa imajo nauk s petjem. Tudi matere in žene imajo večkrat v letu stanovske nauke. K velikonočnemu izpraševanju in pouku so večinoma šli vsi župljani, dobro znali, kakor se je pohvalno izrazil požrivovalni preč. g. Dr., župnik. Pokorščina je res Bogu in ljudem ljuba. — Prenovljeni oltarji, električna razsvetljava, milo doneči bronasti zvonovi, ki smo jih prvi nabavali, vse glasno pričajo o veliki darežljivosti naših župljanov ter o ljubezni do našega milega jetnika Jezusa.

Po domovini.

Prosiava škofovih jubilejev. Petindvajsetletnica škofovske službe se bo slovesno obhajala v stolni cerkvi v Ljubljani v nedeljo, 27. maja, na praznik sv. Trojice. Na predvečer bo slovesno zvonjenje po vseh ljubljanskih cerkvah, iz zvonikov stolne cerkve bodo pele fanfare (trombe), pela bo Zveza pevskih društev. Ob pol 10. bo slovesna sv. maša, pri kateri bodo škof sami pridigali. Udeležijo naj se je zastopniki vseh krščanskih organizacij z zastavami, po sv. maši pa se poklonijo visokemu jubilarantu v dvorani škofove palače. Slovesnost zlate maše se bo obhajala v rojstni župniji, v Begunjah na Gorenjskem.

Biserna maša. Dne 14. marca je praznoval na Brezjah 60letnico mašništva v sveži čistosti in v mladeniški vedrosti msgr. Tomo

Zupan, profesor in ravnatelj v p. Kot bivši vodja deškega semenišča (Alojzišča) je vzgojil nebroj odličnih mladeničev, ki delujejo zdaj na važnih mestih kot duhovniki, profesorji, odvetniki in znanstveniki. Biseromašnik ima svoj stan na Okroglem, kjer je še vedno marljivo na delu.

Za stolnega kanonika v Ljubljani je imenovan č. g. dr. Tomaž Klinar, mestni župnik v Škofji Loki. Častitamo mu — ko bi ga n- bilo škoda Loki!...

Duhovske spremembe v ljubljanski škofiji. Za župnijskega upravitelja na Rakitni je prišel iz Cerknice g. Karel Zajc. — Začasni dopust je dovoljen Josipu Markiču, župn. upravitelju v Rakitni. — Za župniku v Smledniku je imenovan g. Fr. Žužek, dosedaj župnik v Kopanju.

Novomašniki v ljubljanski škofiji: Za mašnike bodo letos posvečeni naslednji gg. bogo-

slovci ljubljanske škofije: Andrej Krizman iz župnije Komenda, Frančišek Lavrenčič iz Vrhpolja pri Vipavi, Frančišek Markež z Jesenic na Goranjskem, Jožef Mlakar iz župnije Stari trg pri Ložu, Anton Pogačnik iz Kamne gorice, Anton Ravnikar iz župnije Stareloke, Jožef Rott iz Dola pri Ljubljani, Alojzij Strupi iz župnije Naklo, Janez Špendal iz Kamne gorice, Janez Tiringer iz Šmartina pri Kranju, Anton Vovk iz župnije Breznica, Maks Miklavčič iz Poljan nad Loko, Janez Sladič iz župnije Mirne, Matija Tomc iz župnije Podzemelj.

Za tržaškega škofa ima biti imenovan dosedanji škof v Padovi msgr. Alojzij Pelizzo, doma iz Benečije. Star je 63 let, govori tudi slovenski in je bil svoj čas član Mohorjeve družbe. Od druge strani se pa sliši, da bi imel priti k sv. Justu v Trst škof msgr. Celzij Konstantini, ki biva sedaj na Kitajskem kot apostolski poslanec. Konstantini je bil predlanski apostolski administrator na Reki. — Če zna slovenski?...

V Rimu so bili koncem aprila hrvatski škofje, in sicer: zagrebški nadškof dr. Anton Bauer, djakovski škof dr. Anton Aksamović ter apostolski upravitelj za Bačko in Banat msgr. L. Budanović.

V Zagrebu so bili meseca maja po vseh župnijah misijoni kot nekaka priprava na evharistični kongres. Še prej pa je bil v frančiškanski cerkvi misijon za Slovence. Vodil ga je č. P. Salvator Zobec iz Ljubljane. Udeležba je bila precejšnja, a bi bila lahko še večja. To je bil prvi poskus. Prihodnjic naj bi se stvar še bolje pripravila, pa upamo, da bo še bolje. Hvala Bogu, da se je vsaj pričelo! Po pridigi so bile vsak večer slovenske pete litanijske, ki so jih peli domači patri in kleriki sami. — Zveza slovenskih deklet je imela v postu duhovne vaje pri jezuitih, pozneje pa je priredila v samostanu milosrdnic svojo prvo prireditev. Udeležbe je bila tolika, da je bil prostor premajhen. Ko bi le mogli dobiti kake svoje prostore! Vendar, hvala Bogu, giblje se!

Dar. Deškemu semenišču v Zagrebu je podaril ondotni nadškof takozvano »nadbiskupsko tiskarno«.

Katoliško svetišče v Belgradu. Društvo za zidavo nove cerkve v Belgradu je nabralo doslej 652.000 Din. V ti vsoti je dar t papeža Benedikta in sedanjega sv. očeta Pija XI. v znesku 267.000 Din. Sami belgrajski katoličani so nabrali 105.000 Din; zagrebški nadškof dr. Bauer je dal 12.750 Din, djakovski škof 10.000 Din. V Sloveniji se je nabralo 24.000 Din. Katoličanov v Belgradu je danes 13.000.

Velikonočna procesija beigradske katoličanov je bila letos izredno sijajna in mnogobrojno obiskana. Papežev zastopnik je šel za nebesom v svečani opremi. Ljudstva se je kar trlo.

Naš nuncij v Sarajevem. Na praznik sv. Jožefa je apostolski nuncij msgr. Ermenegild Pellegrinetti došel v Sarajevo ter ob ti priliki slovesno izročil nadškofu dr. I. Šariću metropolitanski »palij«. Zastopnik svate stolice je nato obiskal tudi Travnik ter ondotno osrednje semenišče in nadbiskupsko gimnazijo.

Zaderska nadškofija je zdaj razdeljena. Oni del, ki je ostal v Jugoslaviji, je podrejen v cerkvenem oziru šibeniškemu škofu dr. Jeronimu Mileti, apostolskemu upravitelju; za italijanski del je postal apostolski upravitelj naslovni škof I. Borzatti. Njemu je prideljen tudi otok Kreš, Lošinj in Lastovo.

V Velikem Bečkereku (v Banatu) so dobili prvega apostolskega upravitelja v osebi P. Rafaela Rodiča. Ker nimajo ondi še škofije, je ta redovnik postavljen kot voditelj te pokrajine. Dne 15. aprila je bil slovesno umazčen. K slovesnosti je došlo 30 duhovnikov hrvatske, nemške in madjarske narodnosti. Mesto je vse odličnejše udeležence po končani cerkveni slavnosti primerno pogostilo. Nova »škofija« ima 67 župnij, a samo 80 duhovnikov. Papežev upravitelj bo imel dovolj skrbi, preden bo mogel vse duhovske zadeve v ondotni pokrajini urediti.

»**Ta pokvarjena mladina!**« Nedavno je sproga enega prvih sokolskih prvakov v Ljubljani v pogovoru z neko drugo damo potožila, rekoč: »To človeka boli, ker je mladina tako pokvarjena!« ... Čudna ta gospa! Ali neki možu kdaj tako potoži!? Kdo je pa poleg drugih vzrokov kriv, da je mladina taka? Ali je sokolstvo pri tem nedolžno? ... Le trgajte mladino od cerkve in od verskega življenja, zraven pa tožite čeznjo, kako je skvarjena; toda pred sodišče postavite tudi svoje može in tiste, ki navajajo mladino potom sokolstva v skvarjenost! Pajčevino vidijo, pajka pa nečjo odstraniti!

S Studenca pri Krškem. Pri nas smo obhajali sv. misijon. Pričel se je 22. in končal 29. aprila. Ker je že minulo 22 let, kar je bil zadnji misijon, zato smo ga vsi željno pričakovali. Vodili so ga čč. gg. lazaristi iz Ljubljane: superior Eržen, Tumpj in dr. Knavs. Vsak dan so bile tri pridige in vselej je bila polna cerkev poslušalcev. Spovednice so bile vedno oblegane, nekateri so čakali cel dan, da so prišli na vrsto. Večkrat se je obhajalo še tudi zvečer. Skozi celi misijon je bilo 2400 obhajanih. K sklepu se je ustanovilo apostol-

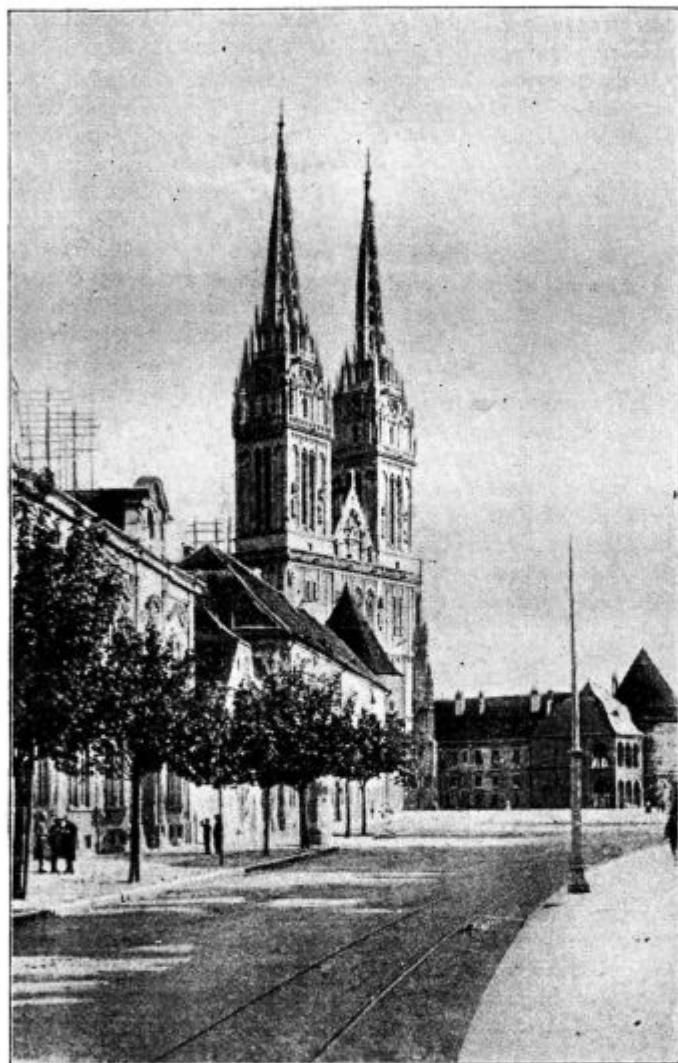
stvo mož in fantov za štirikratno prejetje sv. zakramentov na leto. Vpisalo se je 40 mož in 35 fantov.

Velike Poljane pri Ribnici. Pri tukajšnji cerkvi je ustanovljena družba vednega češčevanja sv. Jožefa, ki je pridružena glavni bratovščini v Rimu. V tukajšnjem ime-

znaki, pasovi in knjižice se dobe pri župnijskem uradu Velike Poljane.

Po svetu.

25letnico škofovanja je praznoval državni tajnik kardinal Gasparri 6. marca v Rimu. Papež mu je podaril ob tej priliki krasno sten-

Stalna cerkev v Zagrebu.

niku so vpisani družbeniki iz večine župnij naše škofije. Vsak član ima določen dan v imeniku, kdaj da naj počasti sv. Jožefa. Ker pa se veliko članov ni glasilo že več let, zato prosi predstojništvo, naj kak član zbere članarino po 1 Din za vsa ostala leta nazaj in naj pošlje vsoto na župnijski urad Velike Poljane, p. Ortnek, ali pa bodo morebiti domači g. župnik ustregli tej želji. Za žive uče se bere vsako prvo sredo sv. maša. Družbeni

sko uro. Skofovsko posvečenje je bil podelil slavljencu pariški nadškof † kardinal Richard. Svoj čas je bil Gasparri zastopnik sv. Cerkve v Ekvadoru, nato je bil tajnik za izredne cerkvene zadeve. Papež Pij X. mu je bil poveril uredbo cerkvenega zakonika. Za kardinala je bil imenovan l. 1907.

Svečano proglašenje med blažene. V dneh 6. maja bo v Rimu slovesno proglašena blaženim sestra Terezija od Malega Jezusa;

dne 13. maja znani kardinal Bellarmin iz družbe Jezusove; dne 10. maja pa ustanovitelj reda duhovnikov prav. Srca Jezusovega z imenom Garricots.

Svetniški proces. O papežu Piju X., ki je živel in umrl v sluhu svetosti, se je že davno govorilo, da bo prištet med svetnike. K njegovemu grobu prihaja čedalje več romarjev; njegovi priprošnji pripisujejo mnogo čudežnih dogodkov. Kardinali so vsled tega prosili, naj se započne o njem svetniška razprava, kar se je tudi že zgodilo. Za vse kraje, kjer je pokojni papež kot duhovnik služboval, so imenovani posebni poročevalci.

Marija Bernarda Soubirou. Dne 20. marca je bil v kongregaciji sv. obredov v Rimu posvet o junaških čednostih sestre Marije Bernardke — znane pod imenom »Lurška pastirica«.

Za nuncijski na Dunaj pride msgr. Enriko Sibilia; njegov prednik msgr. Marchetti-Salvagiani je imenovan za tajnika kongregacije za razširjanje svete vere. Rektor zavoda »Anima« v Rimu, msgr. dr. Breuner, je bil od kapi zadet; kot pomočnik s pravico nasledstva mu je pridelen graški profesor dr. Al. Hudal.

Poganstvo na pohodu. Na Dunaju so socialisti razvili silovito agitacijo za odpad od katoliške Cerkve. Kjerkoli morejo vsiljujejo zlasti brezposelnim slojem tiskovine in jim prigovarjajo, naj zapišejo nanje, da so brez veroizpovedi. Zadnje čase so s to brezvestnostjo ujeli okrog 9000 oseb. Dasi je med temi večina takih, ki tega niso storili prostovoljno in s premislekom, je vendar le silno žalostno, da je taka agitacija sploh možna.

Misijone za može so imeli na Dunaju ves teden pred 22. aprilom. Ob sklepu so sklicali voditelji krščanskih moških javne shode v mestno hišo in na trg pred »rotovžem«. Očuševljeni govorniki so obravnavali pred nešteti poslušalci pereča vprašanja sedanjega časa. Ravnatelj Fried je med drugim naglašal potrebo večkratnega sv. obhajila: »Kaj imamo od političnega krščanstva? Kaj od društvenega krščanstva in od krščanstva, ki se pojavlja samo ob demonstracijah? Kaj imamo od kristjanov, ki jih vidimo v cerkvi samo semintja; kaj imamo od moških, ki ne čutijo hrepenenja po sv. obhajilu? Če pa tisoči in tisoči moških redno pristopajo k mizi Gospodovi, ni možno, da bi tudi zunaj ne bili praktični katoličani, in da bi ne pripomogli k нравni prenovitvi našega ljudstva!«

Kongres avstrijskih katoličanov bo od 29. junija do 1. julija na Dunaju.

Mednarodni evharistični kongres bo leta 1924 v Amsterdamu, na Holandskem.

40.000 obhajancev. V Pragi so imeli redovni in svetni duhovniki v dneh od 9. do 18. marca t. l. hkrati v 21. cerkvah ljudske misijone, ki so o'rodili obilo sadu. Cerkve so bile polne vernikov, osobito moških. Sv. obhajilo je prešlo čez 40.000 oseb. V tem številu pa niso všteti ne oni, ki so že prej opravili velikonočno dolžnost, ne mladina. Praga torej ni še tako verskobrezbrižna, kakor se je tu-intam slišalo.

Čudovita ozdravljenja. O priliki 300letnice, kar je bil sv. Frančišek Ksav. prištet med svetniki, so poslali oo. jezuiti v Rimu dragoceno svatinjo, t. j. desno roko sv. Frančiška na ogled in v počaščenje na Špansko, Francosko in v Italijo. Na tem potu se je vsled blagoslova s svatinjo in vsled dotika zgodilo več čudežnih ozdravljenj. Časopisi so poročali zlasti o štirih neovrgljivih slučajih, in sicer v mestih Mantua, Brescia, Trst in Vicenza. — V Trstu je bilo navzočih okrog 100.000 oseb, ko so peljali svatinjo v slovesnem sprevdu. Tam je zadobila zdravje, in sicer v hipu, neka Elza de Reya, ki je bila dve leti v postelji radi kostnice ali protina v členkih (arthritis). Opravljala je devetdnevnicu na čast svetniku, nato se je pa doteknila svatinje. Poprej čisto trda noga se je zgibala; bolnica je vstala — ozdravljena. Šla je v cerkev, da se zahvali.

Izobčeni fašisti. V Bergamo na Italijanskem so hoteli fašisti iti s svojo zastavo v cerkev. Duhovnik jim tega ni dovolil. Fašisti so ga radi tega napadli in natepli. Tamošnji škof je nato fašiste javno izobčil iz katol. cerkve.

Framasoni, zakleti sovražniki katoliške Cerkve, so prišli v zadrego zlasti na Italijanskem, kjer je ododna fašistovska vlada izjavila, da jih ne mara v svojo sredo. Ena skupina framasonov je imela vsled tega zborovanje v Rimu; toda niso se mogli zediniti v predlogu, naj bi se framasonstvo pridružilo fašistom, češ, da je prostozidarstvo nadstrankarsko (?). Framasone pač boli, ker se je sedanja italijanska vlada odločila, da se vpelje po vseh šolah verska odgoja in obveznost verskega pouka.

Divjaštvo na Ruskem. Dne 4. marca se je odigral na kolodvoru v Petrogradu pretresljiv prizor. Na tisoče ljudstva iz vsih slojev se je gnetlo okrog svojega katoliškega škofa in duhovščine. Čulo se je ihtenje in jok. Nadškof Cieplak je dvignil roko in podelil blagoslov; nato se je jel vlak premikati. Katoličani v Petrogradu so se poslovili od škofa in od duhovnikov, ki so bili odpeljani v pragnjavo, pred sodišče v Moskvo. Zakaj? Ker niso hoteli podpisati razlastivnega odloka glede svetišč in glede cerkvenega premoženja, česar

kot katoliški duhovniki niso mogli in niso smeli. V Moskvi so bili katoliški duhovniki obsojeni, in sicer: nadškof Cieplak ter prlat Vutkievič na smrt, ostali duhovniki pa na ječo od 3—10 let. V Evropi je radi tega zverinskega početja ruske boljševiške vlade, ki je v rokah brezbožnega židovstva, zavrelo. Od več strani, predvsem od papeža, so se poslali v Moskvo ugovori proti krivični in kruti obsodbi. Najbolj odločno je pa ugovarjala poljska vlada. To je pripomoglo, da je ruska vlada nadškofu smrtno obsodbo spremenila v desetletno ječo. Ves kulturni svet se zgraža nad nečloveškim in divjaškim početjem sovjetske ruske vlade. Vsa kliče: Kje je svoboda? Do 18. leta ruski mladini ne sme v šoli nihče črhiniti o Bogu. Brez Boga, brez zakramentov, brez sv. maše, brez notranje tolažbe je na tisoče in tisoče katoličanov. Kam bo to zavedlo? Strašna poskušnja za dobro rusko ljudstvo. Samo v Petrogradu je do 50.000 katoličanov, ki so brez katoliških duhovnikov. Enaka usoda je zadela Odeso, Kamienev, Vitebsk in druga mesta. — Upamo, da se bo strahovlada vendarle kmalu zlomila, kajti takega trinoštva svet že dolgo ni videl.

Nesreča. V vasi Taufkirchen (linška škofija) se je podrl 52 metrov visok cerkveni zvonik. Hkrati z njim se je porušil del cerkvenega oboka. Uničene so orglje, cerkvena ura in še mnogo drugega. Skodo cenijo na poldruge milijardo a. kron.

Po vseh šolah mora biti na vidnem prostoru pritrjena podoba Kristusa Križanega — tako ukazuje naredba nove italijanske vlade.

Mala Terezija od Deteta Jezusa in misijoni. Mala Terezija je za časa življenja posebno ljubila misijone. Rekla je, da bi bila rada misijonar do konca sveta. — Nek afriški škof je izročil svoje obširne misijonske pokrajine varstvu te ljubeznive male svetnice in pred kratkim je poročal Klaverjevi družbi: »Prebivalci mojih krajev, ki so bili pred malo leti še čisto divji in surovi, so danes kot spremenjeni: mehki in lahko dostopni.« — Kdo si tudi ne želi zagotoviti varstva in pomoči Male Terezije? Stori naj kaj v prid misijonov, gotovo ne bo varan.

Kako človek propade, če bere brezbožno časopisje. V Bristu (Gor. Primorje) je neki postopač in lenuh Grgo Pečar oropal zlatnino s podobe naše Gospo. To so izvedeli rojaki v Ameriki, ki so že prepojeni z brezverskim, boljševiškim duhom. Pisali so dečavcem iz Brista pismo, ki v njem hvalijo in povišujejo zlodejstvo Grga Pečara, očitajo vernim rojakom verski fanatizem, imenujejo božjeropno početje Pečarovo — humanitarno (ljudomilo) delo, češ, da je storil ta čin iz ljubezni do svojih

petih do šestih otrok. Toda krivičnež je denar, ki ga je izkupil za zlatnino — po domače rečeno — zajedel in zapil, kar izpričuje vsa selo Brist...

Pismo iz Tacome (Wash.) v Ameriki je podpisalo 96 delavcev in delavk! To so sardovi »srečne in svobodne Amerike«. Brez Boga in brez dušnega vodstva človek, ki nima drugega pouka, kot brezbožne časopise in knjige, propade. In koliko je takih siromakov v Ameriki, pa tudi v domovini ni brez njih! — Širimo dobro časopisje!

Vprašanje. Dragi Bogoljub! Ljudje se vprašujejo, kaj za Boga je temu vzrok: V takih stiskah živimo, potonili bomo, a nikomur ne pride na misel, da bi se vendar k Žogu obrnili s skupnimi molitvami...

Dobre knjige.

Knezoškof dr. A. B. Jeglič. Spomenica ob 20letnem škofovem jubileju. Izdala Marijina družba duhovnov in bogoslovcev ljubljanske škofije. Naroča se v prodajalni K. T. D. (J. Ničman) in stane na finem papirju 15 Din, na manj finem 12 Din (po pošti 3 Din poštne in denar naprej). — Knjižga izčrpno podaje na 216 straneh življenje in delovanje škofovo, njegova slovstvena dela in končno seznam vseh škofovih knjig in spisov. Dasi je bila sestavljena za drug jubilej, bo vendar tudi letos mnogim dobrodošla pri prirejanju akademij v splošno letošnjih škofovih jubilejev.

Pot h Kristusu. Iz spisov sestre Benigne Konsolate Ferrero. Nauki in molitve, ki jih podaje Kristus redovnim osebam. Izdali oo. trapisti v Rajhenburgu. — S tem je izšla druga, v »Bogoljubu« že napovedana knjižica o tej sveti in ljubeznivi duši. Namenjena je redovnim osebam, a jo bodo tudi druge po popolnosti hrepeneče osebe z veseljem sprejele. O obeh knjižicah sestre Benigne spregovorimo drugič še več.

Samo en kamen,

o plemeniti prijatelji otrok, pošljite za razširjenje prenapolnjenega doma malih ubogih otročičev! Vsak najmanjši milodar je dobro sprejet.

Naslov: Dom sv. Josipa za ubogu siročad, Leskovac kraj Zagreba.

Odpustki

za mesec junij 1923.

1. Petek, prvi v mesecu. Bl. Feliks in Herkulan. P. o.: a) vsem, ki prejmejo sv. za-

kramente, nekoliko premišlujejo dobrotljivost presv. Srca in molijo po namenu sv. očeta; b) udom br. Sv. Rešnj. Telesa v bratovski cerkvi; če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni; c) istim kakor 13. dan.

2. Sobota, prva v mesecu. P. o. vsem vernikom, ki prejmejo sv. zakramente, opravijo kake pobožne vaje na čast Brezmadežni, da nekoliko zadoste za njej storjena razžaljenja ter molijo po namenu sv. očeta.

3. Nedelja, prva v mesecu. Bl. Andrej Hisp. Udom rožnovenske br. trije p. o.: 1. če v bratovski kapeli molijo po namenu sv. očeta; 2. če so pri mesečni procesiji; 3. če v bratovski cerkvi nekaj časa molijo pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom. P. o.: a) onim, ki nosijo višnjevi škapulir; b) udom br. presv. Srca Jezusov; c) istim kakor 13. dan.

6. Sreda, prva v mesecu. P. o. vsem, ki opravijo kake pobožne vaje na čast sv. Jožefu in molijo po namenu sv. očeta.

7. Četrtek, prvi v mesecu. P. o. udom br. presv. Rešnj. Telesa kakor 1. dan.

8. Petek. Presv. Srce Jezusovo. P. o.: a) pod navadnimi pogoji vsem vernikom v cerkvah, kjer se obhaja praznik Srca Jez.; b) udom br. presv. Srca Jez. danes ali prihodnjo nedeljo; c) udom apostolstva molitve; d) udom br. naše ljube Gospe presv. Srca v bratovski cerkvi; e) udom br. presv. Rešnj. Telesa kakor 1. dan. — Tretjerednikom v. o.

11. Ponedeljek. Sv. Barnaba. P. o. udom družbe sv. Petra Klaverja, če molijo za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

13. Sreda. Sv. Anton Pad. P. o. vsem vernikom v cerkvah treh redov sv. Frančiška; tretjerednikom tudi v farni cerkvi, kjer ni redovne.

17. Nedelja. Bl. Pavel Buralis. P. o. onim, ki nosijo višnjevi škapulir.

20. Sreda. Bl. Mihelina. P. o. istim kakor 13. dan.

21. Četrtek. Sv. Alojzij. P. o. vsem vernikom, ki prejmejo sv. zakramente, obiščejo oltar, kjer se ta praznik obhaja, in molijo po namenu sv. očeta.

24. Nedelja, zadnja v mesecu. Sv. Janez Krstnik. P. o.: a) udom br. presv. Rešnj. Telesa kakor 1. dan; b) onim, ki nosijo višnjevi škapulir; c) udom br. preč. Srca Marijinega; d) udom družbe treznosti; e) istim kakor 13. dan; f) vsem, ki trikrat na teden skupno molijo sv. rožni venec.

29. Petek. Sv. Peter in Pavel. P. o.: udom br. presv. Rešnjega Telesa, kakor 1. dan; b) udom br. presv. Srca Jezusovega v bratovski cerkvi; spovednik more obisk cerkve spremeniti v kako drugo dobro delo; c) onim, ki

nosijo višnjevi škapulir; d) udom br. za uboge duše v vicah danes ali v osmini; e) udom družbe sv. Petra Klaverja, kakor 11. dan; f) istim kakor 13. dan. — Tretjerednikom v. o.

Listnica uredništva.

Zadnji številki se je poznalo da ni bilo urednika zraven, ko se je sestavljala, ker je obiskoval katoličane po Srbiji. Prinesla je nekaj starih božičnih novic, napovedala v isti številki »Kantanto Marijine družbe«, ki je pa ni bilo in jo imate pred seboj šele danes. Dobri bralci boste te pogreške radi oprostili, če pomislite, da je bila pot k zapuščenim katoličanom v Srbiji tako potrebna! Ali naj vam kaj povem, kako se mi je godilo na tem potu? Pa saj ste že naveličani mojega potpisovanja! Glavne reči je prinesel že »Slovenec«. — Bela Krajina. Bogokletstvo je treba naznaniti ne sodniji, ampak okrajnemu glavarstvu, ki bogokletneža po postavi iz leta 1854. (cesarski patent) mora kaznovati! Ako bi ga ne, rekurirajte na pokrajinsko upravo (deželno vlado) v Ljubljani! Jaz sam sem nekoga, ki je na železnici ostudno klel, naznanil okrajnemu glavarstvu v Litiji in ja bil kaznovan. Da se sodnik v Metliki za to nič ne zmeni in ga še izgovarja, to je dokaz, kako je inteligenca sama surova in pokvarjena. To sicer ni njegova stvar, a on bi moral pojasniti, kam se je treba obrniti. Le neustrašeno nastopite zoper hudobijo tudi pred gosposko, ki se svoje dolžnosti ne zaveda! — K. K. Č. Vi bi radi, da bi se roka sv. Frančiška pripeljala tudi v Ljubljano? Bomo poprašali, a ne vemo, če bo mogoče. Vendar pa bi bilo napačno pričakovati, da bi se čudeži godili kar na kupe, da bi ozdravel vsak bolnik, kdor se roki približa. Čudeži so izredni in redki dogodki. — M. F. K. V pismu, ki poprašuje po takih rečeh, se je treba vendar s celim imenom podpisati! Tudi je težko v taki osebni zadevi v listu odgovor dajati. Kmetijo prepustiti sestram? Zakaj ne? Za duhovnika bo pač težko, — pač pa za samostanskega brata. — Trebelno. Ste že pridne! Veselim se Vašega lepega doma. Pa prihodnje leto več!

Cenj. naročnike, ki so ob novem letu plačali samo polletno naročnino za »Bogoljuba«, opozarjamo tem potom, da bomo v prihodnji številki priložili položnice za plačilo naročnine za 2. polletje tekočega leta. Cene žal ne moremo znižati, ker se tiskarski stroški še vedno zvišujejo. Upravništvo.